

F. t. l. om finansiel virksomhed

*Afsnit XII**Til kapitel 23**Til § 370*

Bestemmelsen er en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i den gældende tilsynslovgivning.

Økonomi- og erhvervsministeren kan henlægge sine beføjelser efter loven til Finanstilsynet. Desuden kan ministeren beslutte, at klage over en afgørelse truffet af Finanstilsynet enten skal gå til ministeren eller Erhvervsankenævnet. Ministeren kan endvidere beslutte, at klageadgang skal afskæres. Hvis ministeren ikke fastsætter regler om klageadgang, findes udgangspunktet i forslaget § 371, hvorefter klage kan ske til Erhvervsankenævnet.

Til § 371

Bestemmelsen er en videreførelse af tilsvarende bestemmelser i den gældende tilsynslovgivning.

Bestemmelsen regulerer rekursadgang til Erhvervsankenævnet i forbindelse med, at Finanstilsynet eller Erhvervs- og Selskabsstyrelsen træffer afgørelser efter tilsynslovgivningen.

Bestemmelsen omfatter kun afgørelser, som er truffet af Finanstilsynet eller Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i henhold til loven eller regler udstedt i medfør af loven. Herudover er Erhvervsankenævnet endvidere klageinstans for aktindsigtsspørgsmål. Erhvervsankenævnets afgørelser kan indbringes for domstolene.

Stk. 2 foreslås videreført af hensyn til, at en hurtig beslutning kan være nødvendig således, at klagefristen efter *stk. 1* nedsættes til 24 timer i situationer, der falder under forslaget § 250.

Ifølge *stk. 3* skal Erhvervs- og Selskabsstyrelsen straks foretage registrering, hvis en afgørelse truffet af Finanstilsynet, der går ud på, at et forsikringsselskab tages under administration, omgøres. Efter bestemmelsens 2. pkt. skal Finanstilsynet drage omsorg for fornøden tinglysning, såfremt selskabet ejer faste ejendomme. Bestemmelsen pålægger både Erhvervs- og Selskabsstyrelsen og Finanstilsynet en ubetinget pligt til at handle af egen drift. Det gælder, uanset om Erhvervsankenævnets afgørelse kan indbringes for domstolene.

*Til kapitel 24**Til § 372*

Bestemmelsen er en videreførelse af tilsvarende bestemmelser i den gældende tilsynslovgivning.

Bestemmelsen fastsætter hvilke overtrædelser af lovens bestemmelser, der kan strafforfølges.

Som det fremgår af *stk. 1*, er bestemmelsen subsidiær i forhold til straffelovens regler. Bestemmelsen får således særlig betydning ved overtrædelser, der ikke er strafsanktioneret i øvrigt. Endvidere får bestemmelsen selvstændig betydning, såfremt overtrædelser er sket ved uagtsomhed, der ikke straffes efter straffeloven, medmindre det er særskilt anført, jf. straffelovens § 19.

Straf efter *stk. 1* forudsætter, at der er begået en overtrædelse af én af de bestemmelser, som er nævnt i bestemmelsen.

Da det ikke vurderes at være påkrævet at indføre særlige bestemmelser, der hjemler straf for forsøg, er forsøg ikke specifikt anført som en strafbar handling.

Stk. 2 indebærer, at der i regler, som udstedes af økonomi- og erhvervsministeren eller Finanstilsynet, kan fastsættes bødestraf for overtrædelse af bestemmelserne. Straffebestemmelsen skal fremgå af de nævnte regler.

Stk. 3 indebærer, at såvel enkelte medlemmer af den finansielle virksomheds ledelse som den finansielle virksomhed som juridisk person kan pålægges et ansvar.

Bestemmelsen i *stk. 4* betyder, at ledelsen i en finansiel virksomhed kan straffes, hvis der ved passivitet i direktionen eller bestyrelsen påføres virksomhedens tab eller nærliggende fare for tab af væsentlig størrelse. Tilsvarende kan et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en sparevirksomhed eller i en udsteder af elektroniske penge straffes.

Bestemmelsen i *stk. 5* indeholder en straffehjemmel for afgivelse af urigtige eller vildledende oplysninger til offentlige myndigheder, til offentligheden, til noget selskabsorgan eller til virksomhedens interessenter (indskydere, forsikrede, obligationsejere, investeringsforeninger, specialforeninger eller andre investorer). Som noget nyt finder bestemmelsen også anvendelse, når et investeringsforvaltningsselskab eller depot-selskab giver urigtige eller vildledende oplysninger om sin virksomhed.

Baggrunden for bestemmelsen er, at det er fundet af særlig betydning, at finansielle virksomheder, sparevirksomheder eller udstedere af elektroniske penge ikke giver urigtige eller vildledende oplysninger.

Bestemmelsen omfatter alle, der er knyttet til en finansiel virksomhed. En person anses som knyttet til den finansielle virksomhed, når modtageren af oplysningerne har en berettiget forventning om, at den pågældende person repræsenterer den finansielle virksomhed. Det er ingen betingelse, at der eksempelvis skal være et egentligt ansættelsesforhold, eller at den pågældende skal være medlem af bestyrelsen.